

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Salubritas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

DE IBI. CAP. XVII.

DE Ibi nunc dicere consentaneum est, quæ quidem omnino est Ciconiæ species, excelsa ea quidem, rigidis cruribus, procerò rostro, multo tamen alia quam nostra. Atq; eadem in Ægypto duplice genere distinguuntur: sunt enim alie candidæ, alie nigrae. Candidæ apud Pelusium tantum non sunt, cum in reliqua tota Ægypto habeantur: ideo vero candidæ appellatae, quia capite sunt & collo pene candido, reliquo tamen corpore nigricante. Nigrae contra apud Pelusium tantum, in cetera Ægypto nulla. Sunt vero haec nigrae tota cruribus gruñis, rōstro maxima ex parte adunco. Sed quæ candidæ dicuntur, pedibus sunt humanis prope similibus, & graciliore capite.

ÆGYPTUS. CAP. XVIII.

BQuæ quidem geminæ species in Ægypto tantum repertæ, argumentum dedere, ut Ibes geminæ ^{Q. & C.} _{Marii mus.} in hujusmodi significatum passim in obeliscis videas. In numis vero Q. & C. Marii, observavimus Ibes Elephanto adhibito: earum quippe regionum hieroglyphica, quas ipsi ditioni Romanæ subiecissent, aut in quibus æternæ memoriarum aliquid dignum efficerent. Sunt vero aves haec ita Ægypti propriæ, ut extra eam regionem vivere non possint, asportataeque ocyssimè moriantur. Est alia ratio, cur Ægyptum hieroglyphicè significant Ibes: nempe cum ea regio Delton, à Δ Grece littera figura nuncuparetur, eam cum Ibis similitudinem habet, quod alites haec literam eam incer- ^{Ægyptus} _{Delton dict.} su pedum, interstitio ad æquales trianguli lineas diducto, figurare videantur, idemque rostrum ^{Δ.} patet factum signat: *ποιεῖ γό την τοῦν ποδῶν ἀναστορεῖσιν αἱλίας, καὶ ποτε τὸ φύγαν οἰσπλάσει τε γάλων.*

COR. CAP. XIX.

CQuoniam vero Ibis Mercurio in primis dedicata erat, qui totius cordis & sermocinationis dominus ^{Ibis pondus.} habebatur, ales ea cordis hieroglyphicum proponebatur: nam & alibi cor in thuribulo positum, Ægypti habere significatum ostendimus. Verum alia ibi ratio. Quod vero ad Ibin pertinet, avis ea simulacra nata est, si perpendatur, duas æquæ drachmas ponderat, Plutarcho referente: quod utique pondus est par cordi nuper nati pueruli, & γό τεν φασιν ἐκκολαυθέσιν ἐνθήσει λαχεν δύο δεσμώταις, διστάσης πασίδις γεγονότοις καρδίαις. Medici vero causam aliam adducunt: quia scilicet suæ naturæ Ibes cordi mirifice conferant, de quo apud eos locupletius. Sedenim super hoc in Accipitre plura.

SALUBRITAS. CAP. XX.

Eadem, quia medicamenti genus quod in maximo ad salubritatem usu est, commonistravit, rostri aduncitate per eam partem se proluens, qua redi ciborum onera maxime salubre, & in primis necessarium est, eo illa gestu figurata, salubritatis apud Ægyptios hieroglyphicum fuit. Eo autem præsentaneo remedio cum vulgo uterentur Ægyptii, evenit, ut postquam ejus utilitas universo terrarum orbi communicata est, distatatum sit, in Ægypto omnes esse Medicos: quod ab Homero sumptum multi postea usurparunt. Accessit hoc ciborum abstinentia, succorum herbarumque non incuriosa cognitio, de quibus licet alii multa, plurima tamen Ægyptii deprehendere, institutumque apud eos, ut singulorum morborum singuli essent medici: unde Medicorum illic coaluerit multitudo. Alii

Cur Ibes salutis summa lacrima. Nempe elyptere.

Dd

eam

*Ab quantum
tamen su-
spicere.*

eam afferunt causam, cur Ibes salutis simulachrum esent, quod ex Arabia in Aegyptum volent alatae Serpens, quibuscum Ibes certamen ineunt, Aegyptiosque ab eorum injuria defendunt. Earum vero Serpentum alas minime pennatae perhibentur, sed Vespertilionum alas perquam similes, glabra subtilique membrana quadam insigne. Nota est historia, quemadmodum Moses florente iam aetate, ut Josephus memorie prodidit, Aegyptiorum copiis aduersus Aethiopas hostes infestissimos profecturis, dux a Pharaone, ita oraculo premonente, electus, quia is per loca magna vi Serpentum occupata ducturus erat, vim Ibidum ingentem papyraceis instrumentis in arcum speciem contextis inclusus, in columinemque ita exercitum earum alitum ope praesidioque ad hostes traxerit.

MALUM EX BONIS INITIIS SUBSECUTUM.

CAP. XXI.

PERniciem aliquam ex institutis optimis fanoque consilio subsecutam, Aegyptii significare si voluissent, Ibin & Basiliscum facere confuerunt: siquidem ex Ibis *Ortu Basili-* dis ovo Basiliscum nasci plerique veterum tradiderunt. Causamque infuserat Philosopha afferunt, quod avis ea multivora sit, & Serpentum veneranturunque genus omne abliguriat, quorum virulenta putredine ova ipsa prædicta, animal id perniciosum efficiant. Aegyptii sane cum Ibin alioquin egregie colant, ova tamen ejus ne quid tale progeneretur, inventa frangunt.

INEFFICACIA VOTI.

CAP. XXII.

DEsidem ac adeo enervatum hominem, ut nulla in re sibi sufficere possit, frustraque omnia tentet & aggrediatur, neque ullius rei compos per summam ignaviam evadat, hieroglyphicè significare si vellent, Crocodilum Ibridis pennam in capite gestantem effingebant: compertum enim est, animal id ad rapinam & impetum alioqui promptissimum, si penna Ibridis demulceatur, ita obtorpedine ac debilitari, ut immobilis reddatur, omnem pristinæ rapacitatis violentiam obliviscatur, tamquam aliqua fascinatione sit repente demutatus. Quintianus Serpentum genus omne reddi immobile, penna hujusmodi ipsis injecta, ex Democrito tradit Florentinus libro de re rustica.

VOCALIS PRIMA. CAP. XXIII.

ERAT & Ibis avis prima literæ symbolum: siquidem Plutarchus ait Mercurium, qui primus literas Aegyptiis communicavit, Ibin primam esse literam voluisse. Sedenim ipsa quoque literarum elementa non apud Aegyptios tantum, sed etiam apud Gracos Romanosque hieroglyphicum aliquid habuere: ut, a iudicium erat absolutionis, c condemnationis, n vero & i, comperenditoris, per quamnon liquere significabant. Universi enim judices, ut Pedianus ait, in cistam tabellas simul conjiciebant suas, singularibus literis signatas. Interdum etiam sententiam suam cur quis dannaret, aut cur absolveret, prescribere confuerant.

DE

